

אדרת רשב"ם

ר"ת אמרות דוב רוזנברג תלמיד רבינו שלמה ב"ר מרדכי
לזכר נשמת הגה"ק רבינו שלמה מזוועהיל זי"ע

בס"ד

פ' שלח שנת ב'לחטאת חסר ללא א' לפ"ק גליון ק"נ

מדור הנעשה ונשמע

התנועה הרפורמית ונשות הכותל הגישו השבוע עתירה לבג"צ, בדרישה להעמיד לדין את חבר מועצת חכמי התורה ובעל 'הלכה ברורה' הגאון רבי דוד יוסף שליט"א, בעקבות המתקפות החריפות נגדם, בושה! וכלימה! ואצטט את דברי הגאון רבי דוד יוסף שליט"א כלשונו, באמת צריך לעמוד בכל מקום ולספר את השקר של הרפורמים, שהרפורמים, התנועה שלהם, כל המהות שלה הייתה להידמות לגויים, הם בנו את הטמפל שלהם כמו כנסיה של נוצרים, הם הכניסו עוגב בשבת לתפילה, כמו אצל הנוצרים... בסידורים הרפורמים עד היום בכל מקום שכתוב ציון וירושלים... הם מחקו את זה, אין, אז רבונו של עולם, הם לא מאמינים בירושלים, הם לא מאמינים בציון, אז מה להם ולכותל המערבי?... מה פתאום מה הם פתאום רוצים, חלק בכותל? באמת הם רוצים להתפלל? לא! הכל זה להכעיס, הכל זה להתגרות, דווקא, אבל אנחנו לא נשתוק על זה, בעזרת השם כולנו צריכים לשבת ולחשוב כל הזמן, לפקוח את העיניים, בית המשפט הולך לטובתם, כמובן, אנחנו לא מתפלאים שבית המשפט הולך לטובתם, אבל הכל פה קם נגד, נגד, אין להם שום כוונה לשמור מצוות, הם כבר מזמן מזמן עברו את הגבול, הם מחתנים יהודים עם גויות בתוך הכנסייה, אין להם שום נקיפות מצפון, הם כולם אוכלים נבלות וטרפות, אין שום דמיון בין הדת של הרפורמים לבין היהדות, עד כאן לשונו.

לא יעזור להם כלום, לא בג"ץ ולא שמג"ץ יכריע את דעת התורה, רבני ישראל ימשיכו לומר את עמדתם עמדת התורה, ללא פחד וללא מורא, וכפי שהציבור שומרי תורה ומצוות בארץ ישראל רוצים לשמוע, ואותם אלו הרפורמים שהחריבו ועדיין מחריבים את היהדות בארה"ב, בשום פנים ואופן לא יחליטו בשביל הרבנים ממשיכי שרשרת הדורות היהודית כבר אלפי שנים, מה מותר ומה אסור להם לומר.

ואשא את משלי בפרשת השבוע ואומר, והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה (במדבר טו:ל), ובפ' בשלח, ויחזק ה' את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה (שמות יד:ח), ובבעל הטורים ביד רמה - ג', הכא, ואידך בפרשת מסעי (במדבר לג:ג) ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה וגו', והנפש אשר תעשה ביד רמה בפרשת שלח לך אנשים (במדבר טו:ל) גבי ע"ז, מלמד שפסל מיכה עבר עמהם, כמו שדרשו (סנהדרין קג:ז) (זכריה י:יא) ועבר בים צרה (בעל הטורים), והבט נא ימין וראה, כי **ועבר בים צרה** (עם התיבות) בגימטריא **אלה הרפורמים** (עם הכולל), ושם בפ' בשלח פירש בש"ך עה"ת וזלה"ק, ויחזק ה' את לב פרעה וירדוף אחרי בני ישראל, להראות לו הקב"ה כוחו וגבורתו, ובני ישראל יוצאים ביד רמה כמו שמצרים לקח שש מאות כן ישראל עמם שש מאות, **רמה** במילואה **רי"ש מ"ם ה"ה** גימטריא שש מאות, וכמו שהם היה להם יד שכן **סמא"ל** במספר קטן **י"ד**, כן ישראל יש להם יד שנאמר ביד רמה, שרמה וגברה על המצרים ושקעתם בים (ש"ך עה"ת), ושוב פעם הבט נא ימין וראה, כי **רמה** במילואה **רי"ש מ"ם ה"ה** כנ"ל, בגימטריא **שקר**.

ומצינו בתהלים, ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה (תהלים קכ:ב), ופירש מרן האריז"ל וזלה"ק, ה' הצילה נפשי משפת שקר, ירצה, כאשר תכתוב **שקר** במילוי כזה ש"ן קר"ף רי"ש סופי תיבות **נפש** ואמצעיות [ש"ן קר"ף רי"ש] **י"י**, גימטריא **הו"ה**, ואמר הו"ה שבאמצע השקר, הצילה נפשי משפת השקר, שהוא הס"ת, וע"י אותו הו"ה האמצעי יציל אותה (כתבי האריז"ל ליקוטי תורה תהלים פרק ק"כ), ה' יציל אותנו משפת שקר, בשנת **שפ"ת**, וסימנך **עתירה בג"ץ** בגימטריא **תש"פ**, וגם **בג"ץ נגד אמרי הרב דוד יוסף** ג"כ בגימטריא **תש"פ**, אבל שם הו"ה ב"ה יצילנו מידם.

מדור הדרוש

אליבא דרבי יוסי (שבת קנג:), ופירש"י ז"ל, חדא דכתיב תורה אחת יהיה לכם וגו', עד לעבד מעשה בגופיה, כדכתיב לעושה בשגגה, והכא לא קא עביד מלאכה אלא דבור בעלמא, שמונהיג בקול, הרי דבשוגג אינו חייב קרבן (רש"י), וד"ה ואלביא דרבי עקיבא, דאמר דאורייתא ניהו, והוי מחלל, ומיהו, אין חייבין לא על שגגתו חטאת כו' (רש"י), וד"ה ואלביא דרבי יוסי, דאמר בפרק כלל גדול (שבת ע.) הבערה ללאו ילאת (רש"י), ודברי רש"י הנ"ל ואלביא דרבי עקיבא דאמר דאורייתא ניהו, מקורו טהור במסכת סוטה, בו ביום דרש רבי עקיבא, ומדותר מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו', ומקרא אחר אמר מקיר העיר וחוליה אלף אמה סביב, אי אפשר לומר אלף אמה, שכבר נאמר אלפים אמה, ואי אפשר לומר אלפים אמה, שכבר נאמר אלף אמה, הא כיילד, אלף אמה מגרש, ואלפים אמה תחום השבת, ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר, אלף אמה מגרש, ואלפים אמה שדות וכרמים (סוטה כז:).

ועוד דרשו רז"ל והוא במסכת סנהדרין, תנו רבנן, כי דבר ה' בזה ומלותו הפר הכרת תכרת, זה האומר אין תורה מן השמים, דבר אחר, כי דבר ה' בזה זה אפיקורוס, דבר אחר, כי דבר ה' בזה זה המגלה פנים בתורה, ואת מלותו הפר זה המפר ברית בשר, הכרת תכרת, הכרת בעולם הזה, תכרת לעולם הבא (סנהדרין צט.).

ובמסכת שבועות, תניא, רבי אומר, על כל עבירות שבתורה בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה יום הכפורים מכפר, חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בבשר, שאם עשה תשובה יום הכפורים מכפר, ואם לאו אין יום הכפורים מכפר, מאי טעמא דרבי, דתניא, כי דבר ה' בזה זה הפורק עול ומגלה פנים בתורה, ואת מלותו הפר זה המפר ברית בבשר, הכרת תכרת, הכרת לפני יום הכפורים, תכרת לאחר יום הכפורים, יכול אפילו עשה תשובה, תלמוד לומר עונה בזה, לא אמרתי אלא בזמן שעונה בזה, ורבנן, הכרת בעולם הזה, תכרת לעולם הבא, עונה בזה, שאם עשה תשובה ומה, מיתה ממרקת (שבועות יג.).

ונל"פ בעזשהי"ת ולקשר את כל הנ"ל ולאסוף הכל לפונדק אחד כמין חומר, וגם לרבות הסמיכות לפרשת מקושש, דמלינו בפרשת המן, ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל ילא איש ממקומו ביום השביעי (שמות טז:כט), ובמסכת עירובין, תניא, הני אלפים אמה היכן כתיבין, דתניא, שבו איש תחתיו, אלו ארבע אמות, אל ילא איש ממקומו, אלו אלפים אמה (עירובין נא.), וא"כ הכתוב קאי

והיה אם מעיני העדה נעשה לשגגה ועשו כל העדה פר צן בקר אחד לעלה לריח ניחח לה' ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת, וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה לה' וחטאתם לפני ה' על שגגתם, ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה, ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת, וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני ה' לכפר עליו ונסלח לו, האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה, והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה, כי דבר ה' בזה ואת מלותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בזה, ויהיו בני ישראל במדבר וימלאו איש מקשקש עזים ביום השבת (במדבר טו:כד-לב).

ופירש"י ז"ל, לחטת חסר א', שאינו כשאר חטאות, שכל חטאות שבתורה הבאות עם עולה, החטאת קודמת לעולה, שנאמר (ויקרא ה:י) ואת השני יעשה עולה, וזו עולה קודמת לחטאת (רש"י), וד"ה תחטא בשגגה, בעבודת כוכבים (רש"י).

ודברי רש"י הנ"ל ד"ה לחטת, מקורו טהור במסכת הוריות, פר עבודת כוכבים קודם לשעיר עבודת כוכבים, אמאי, האי חטאת והאי עולה, אמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי, חטאת עבודת כוכבים חסירא אל"ף, לחטת כתיב, רבא אמר, כמשפט כתיב ביה (הוריות יג., ועיין זבחים צ:), ופירש"י ז"ל, כמשפט כתיב ביה בפר לעבודת כוכבים, דבתר כתיבה אזלינן, ועולה ברישא כתיבא (רש"י).

ודרשו רז"ל כמה דרשות על מקראי קודש הללו, וזה ילא ראשונה, במסכת שבת, אמר רמי בר חמא, המחמר אחר בהמתו בשבת, בשוגג חייב חטאת, במזיד חייב סקילה, מאי טעמא, אמר רבא, דאמר קרא לא תעשה כל מלאכה אתה ובהמתך, בהמתו דומיא דידיה, מה הוא, בשוגג חייב חטאת במזיד חייב סקילה, אף בהמתו נמי, בשוגג חייב חטאת במזיד חייב סקילה, אמר רבא, שתי תשובות בדבר, חדא דכתיב תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה והנפש אשר תעשה ביד רמה, הוקשה כל התורה כולה לעבודה זרה, מה עבודה זרה לעבד מעשה בגופיה, הכא נמי עד לעבד מעשה בגופיה, ועוד, תנו המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת ועל זדונו סקילה, מכלל דאיכא מידי לאין חייבין על שגגתו חטאת ולא על זדונו סקילה, ומאי ניהו, לאו דמחמר, לא תחומין, ואלביא דרבי עקיבא, והבערה

שבים ותשובה מועלת, אבל אי הולכין בחר הקריאה, אם כן קרינו וידי אדם – דקאי על המלאכים, ואין להוכיח דהקב"ה מקבל שבים (כסף נבחר פ' בראשית עה"פ ויאמר א'לקים תדשא הארץ דשא וגו').

ואיתא בספר תוספות יו"כ מצעל כפות תמרים, לפרש את הגמרא (יומא פו:), אמר ריש לקיש גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנאמר שובה ישראל עד ה' אלקיך, רבי יוחנן אמר עד ולא עד בכלל (כפי גירסת העין יעקב), והביא מספר תורה לעינים שכתב לפרש דפליגי אם מהני תשובה לעבודה זרה וכפירה בעיקר ע"כ, ועל זה דרשו דורשי ראשונות (שלה"ק מס' יומא) בפסוק תשב אנוש עד דכא, **לכא** אותיות **לם** כפירה **אי**שות, ואי אמרינן עד ולא עד בכלל, אז אינו מועיל תשובה על הג' העבירות הנ"ל, אבל אי אמרינן עד ועד בכלל, אז מועיל תשובה על כל העבירות אפילו על עון של ע"ז, והנה המחלוקת אי אמרינן עד ועד בכלל או לא, תלוי במחלוקת אי דברה תורה כלשון בני אדם, דכתב המחבר ראובן הוליא שטר חוב על שמעון קזמנו חמישה בניסן, ושמעון הוליא שובר שנכתב בחמישה בניסן כתוב בו שמחל ראובן לשמעון כל תביעות שהיו עליו עד אותו היום, ראובן גובה שטר, דכלשון העולם עד ולא עד בכלל (מחבר בשו"ע חו"מ סימן מ"ג סעיף כ"ז).

ושנינו במסכת פסחים, אמר רבי אלעזר, לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות, אלא כדי שיתוספו עליהם גרים (פסחים זא:), הרי לחביבים גרים לפני הקב"ה, אבל במסכת נדה מוכח איפכא, דתנו רבנן הגרים והמשחקין בתנוקות מעכבין את המשיח וכו', כד' חלבו, דאמר ר' חלבו – קשין גרים לישראל כספחת (נדה יג:).

ואיתא בספר כסף נבחר פ' לך לך, דהמחלוקת אי מקבלים גרים או לא, תלוי אי מהני תשובה לבן נח או לא, וזלה"ק, דכבר נודע שיש חלוקי דיעות בענין קבלת גרים, דאיתא במדרש (ב"ר פרשה א' סימן ד') שלשה דברים קדמו לעולם והקשיב ישראל, ובגמרא (פסחים נד.) לא הקשיב ישראל, ותיכף ביפה תואר (שם) דגמרא סבר מקבלין גרים, וא"כ איך אפשר שיהיו ישראל במחשבה, להכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, וא"כ איך יהיו ישראל במחשבה, דלמא יתוספו גרים ויהיו ישראל יותר, והמדרש סבר אין מקבלין גרים, ונראה דפליגי, דאיתא בעשרה מאמרות (מאמר חקור דין ח"א פ"ד, ח"ב פ"א) אין תשובה מועלת אלא לישראל ולא לבני נח, אכן בפירש"י דפי' (בראשית ו:ג) והיו ימיו מאה ועשרים שנה, ק"ך שנה האריך להם אולי יעשו תשובה, א"כ מוכח תשובה מועיל, א"כ בזה פליגי, למאן דאמר דאין מקבלין גרים סובר דאין תשובה מועיל, משום דאותן חטאים שחטאו בגיותן אין תרופה למכתו, ואיך דסבר תשובה מועיל סובר דמקבלין גרים,

על איסור תחומין, אבל בסוף פרק מצוי, בעינן אל יאל למלאכת הולאה, דתני רבי חייל לוקין על עירובי תחומין דבר תורה, מתקיף לה רבי יונתן, וכי לוקין על לאו שאל, מתקיף רב אחא בר יעקב, אלא מעתה דכתיב אל תפנו אל האובות ואל הידעונים הכי נמי דלא לקי, רבי יונתן הכי קשיא ליה, לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין אין לוקין עליו, אמר רב אשי, מי כתיב אל יוליא, אל יאל כתיב (עירובין יז:), ופירש"י ד"ה לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין הוא, דסלקא דעתך אל יוליא הוא, ונפקא לן הולאה מרשות לרשות מיניה, וההיא אב מלאכה היא, וממיתין עליה (רש"י שם).

אבל זה ניחא למאן דס"ל יש אם למקרא, ודרשינן אל תקרא אל יאל אלא אל יוליא, אבל רב אשי ס"ל יש אם למסורת, דאמר מי כתיב אל יוליא אל יאל כתיב, א"כ ס"ל כהדרש בגמרא הנ"ל כי אל יאל איש ממקומו אלו אלפים אמה, ויולא לנו מזה, דאי אמרינן יש אם למקרא, שפיר יש לילף מלאכת הולאה מן הפסוק שבו איש תחתיו אל יאל איש ממקומו, ואמרינן אל תקרא אל יאל אלא אל יוליא, ואין לנו לימוד לתחומין, ותחומין לאו דאורייתא, אבל אי אמרינן יש אם למסורת, א"כ עכ"ל כרב אשי דמי כתיב אל יוליא אל יאל כתיב, וא"כ ל"ל דילפינן מלאכת הולאה ממלאכת המשכן, ומן אל יאל ילפינן תחומין, ותחומין דאורייתא.

וי"ל בדרך פטופטא דאורייתא, דמצינו כמה פעמים ב"ב קיא:; זבחים כה., בכורות מד:; ירושלמי (יומא מח., ב"ב קיא:; זבחים כה., בכורות מד:; ירושלמי פ"ה מ"א דנזיר, פ"ה מ"א דסוטה, פ"א ה"ג דהוריות), ול"ל דזה תליא אי יש אם למקרא או למסורת, דאם יש אם למסורת, א"כ אי אפשר לשנות הקרי, ואי אפשר לגרור ולהוסיף אות באמצע, ואריך לקרות כמו שנכתב, ויש מוקדם ומאוחר בתורה, משא"כ אי אמרינן יש אם למקרא, שפיר אפשר לשנות מן הכתיב, אז י"ל גורעין ומוסיפין דורשין, ואין מוקדם ומאוחר בתורה, ולפי"ז י"ל בגמרא במסכת הוריות הנ"ל, דגם רבא בר מרי וגם רבא, שניהן ס"ל יש אם למסורת, רק דרבא בר מרי יליף ליה חטאת עבודה כוכבים מן לחטת כתיב חסירא אל"ף ויש אם למסורת, ורבא יליף ליה מן כמשפט כתיב דבתר כתיבה אזלינן ועולה ברישא כתיבא, ויש מוקדם ומאוחר בתורה, וממילא יש אם למסורת.

ואיתא בספר כסף נבחר פ' בראשית וזלה"ק, ותמן תנינן במס' פסחים (ק"ט.), מאי דכתיב וידי אדם מתחת כנפיהם (יחזקאל א:ח) – וידו כתיב, מלמד שידו של הקב"ה פרושה מתחת כנפי החיות לקבל את השבים, וא"כ אם הולכים בחר הכתיבה, ודאי מוכח דהקב"ה מקבל

דיכול לתקן אשמתו (כסף נבחר פ' לך לך), ושמעתי מפ"ק
כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז שליט"א (בשוה"ט ליל א' דסוכות
תשס"ו), דבזה תלוי אי מהני תשובה על עון עבודה זרה,
דהעכו"ם עבדו עבודת כוכבים ומזלות, ואי מהני תשובה
על עבודה זרה, א"כ מהני תשובה לבן נח ומקבלין גרים,
ואי לא מהני תשובה על עבודה זרה, אז לא מהני תשובה
לבן נח ואין מקבלין גרים.

ולכאורה קשה האידך מהני תשובה, הלא עיקר
התשובה הוא החרטה בלב וזוידוי פה להתוודות ולדבר
ולגלות חטאיו קדם רבון עלמין, ותמן תנין במסכת
קידושין, מעשה מו"לא מיד מעשה ומיד מחשבה, מחשבה
אין מו"לאה לא מיד מעשה ולא מיד מחשבה, בשלמא מיד
מעשה לא מפקה, ללא אתי ליבור ומבטל מעשה, אלא
מיד מחשבה מיהא תפיק, שאני מחשבה דטומאה, דכי
מעשה דמי (קידושין נט:), א"כ האידך יבא וזוידוי שהוא
ליבור ומבטל מעשה החטא, אבל לפי ארז"ל דאמירתו
לגבוה כמסירתו להדיוט (קידושין כח:; ב"מ ו, ע"ז סג,
תמורה כט:), הוי מעשה ממש, שפיר אתי ליבור דזוידוי
דהוי אמירה לגבוה והיא כמעשה ממש, ומבטל מעשה
החטא, לפיכך שפיר מהני תשובה.

והקשו התוספות צפרק יש נוחלין, אפילו קטנה
שבהן לא נשאת פחות מארבעים שנה – נראה לרשב"א
דסבר לה כמאן דאמר (שבת דף צו:;) ללפחד היינו מקושש,
ומעשה המקושש היה בתחלת ארבעים מיד אחר מעשה
מרגלים, דאמר במדרש שלשם שמים נתכוין, שהיו אומרים
ישראל, כיון שנגזר עליהן שלא ליכנס לארץ ממעשה
מרגלים, שוב אין מחויבין במצות, עמד וחילל שבת כדי
שיהרג ויראו אחרים, ולא נשאו עד סוף ארבעים שנה
כדמוכחי קראי (תוס' ב"ב קיט: ד"ה אפילו קטנה שבהן).
ונמלא דבמחשבה לא חטא המקושש כלל, דהרי עבר
עבירה לשמה, אבל אם בחר מעשה אזלין, הרי במעשה
חטא, ולכך נענש, כדכתיב, (במדבר טו:לו) וילאו אתו כל
העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת וגו'.

ומצינו מסורה צפ' בשלח, ויחזק ה' את לב פרעה
מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל ילאים ביד
רמה (שמות יד:ח), ובצעל הטורים ז"ל, ביד רמה, ג'
במסורה, הכא, ואידך צפרשת מסעי (במדבר לג:ג)
ממחרת הפסח ילאו בני ישראל ביד רמה וגו', והנפש אשר
תעשה ביד רמה צפרשת שלח לך אנשים (במדבר טו:ל) גבי
עבודה זרה, מלמד שפסל מיכה עבר עמהם, כמו שדרשו
(סנהדרין קג:;) (זכריה י:יא) ועבר בים כרה (בעל הטורים).

והאידך שאמר הכתוב, והיה אם מעיני העדה
נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה

לריח ניחה לה' ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
לחטת, ודרשין שכל עולה קודמת לחטאת מדכתיב
לחטת חסר, ואמרינן יש אם למסורת, או לפי רבא דילין
ליה מן כמשפט כתיב דבחר כתיבה אזלין ועולה ברישא
כתיבא, ויש מוקדם ומאוחר בתורה, וממילא יש אם
למסורת, וכיון דאמרינן יש אם למסורת, א"כ דרשין וידו
כתיב זה ידו של הקב"ה שפרוסה תחת כנפי החיות לקבל
שבים, ומהני תשובה אפילו על ע"ז, וגרים מעליותא הו,
לפיכך קא ממשיך ואזיל הפסוקים, וכפר הכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא וכו' ונסלח לכל
עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה,
וכיון דמהני תשובה אפילו על ע"ז, לפיכך קא ממשיך
ואזיל הכתוב, ואם נפש אחת חטא בשגגה והקריבה עז
בת שנתה לחטאת, ופירש"י ז"ל, תחטא בשגגה, בעבודת
כוכבים, וכיון דמהני תשובה א"כ בחר מעשה אזלין,
ולפיכך קא ממשיך ואזיל הכתוב, וכפר הכהן על הנפש
השגגת חטאה בשגגה לפני ה' לכפר עליו ונסלח לו,
האזרח צבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה, ודרש רבא, הוקשה כל התורה כולה
לעבודה זרה, מה עבודה זרה לעבד מעשה בגופיה, הכא
נמי עד לעבד מעשה בגופיה, ועוד, כיון דאמרינן יש אם
למסורת, א"כ דרשין אל ילא כתיב וקאי על תחומין
ותחומין דאורייתא, וא"כ מוקמינן אליבא דברי עקיבא,
ואמרינן שדרש בו ציוס ומדות מחוץ לעיר וכו', ואוקמינן
דמידי דאין חייבין על שגגתו חטאת, ולא על זדונו סקילה,
בלאו דתחומין, וכל זאת ילפינן מדכתיב תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה, וכיון דמהני תשובה אפילו על ע"ז,
ודרשין על הפסוק ועבר בים כרה, מלמד שפסל מיכה
עבר עמהם, ואעפ"כ הים בקע לפניהם, הרי מפורש
דמהני תשובה אפילו על ע"ז, ולפיכך קא ממשיך ואזיל
הכתוב, והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר
את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה,
ודרשין המסורה של ובני ישראל ילאים ביד רמה, על אף
שפסל מיכה עבר עמהם, ואעפ"כ בקע לפניהם הים,
וכיון דמהני תשובה אפילו על ע"ז, א"כ אמרינן עד ועד
בכלל, ולא דברה תורה כלשון בני אדם, וא"כ דרשין כפל
הלשון, לפיכך קא סמך ליה כי דבר ה' בזה ואת מצותו
הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה, וקא דריש הכרת
תכרת, הכרת בעולם הזה, תכרת לעולם הבא, וכיון דבחר
מעשה אזלין, א"כ מקושש אף כי לשם שמים נתכוון,
אעפ"כ לחטא ייחשב לו, לפיכך קא ממשיך ואזיל הכתוב,
ויהיו בני ישראל צמדבר וימלאו איש מקשש עלים ציוס
השבת, ולפיכך נענש על כך, והבין.